

Αγαπητοί γονείς και κηδεμόνες,

Με πολλή συγκίνηση σας ανακοινώνω, πως ήρθε η στιγμή να σας αποχαιρετήσω.

Κλείνει για μένα ένας μεγάλος κύκλος ζωής και προσφοράς, καθώς μετά από είκοσι χρόνια παρουσίας στο νηπιαγωγείο μας και σαράντα συνολικά στην υπηρεσία, συνταξιοδοτούμαι.

Το σχολείο αυτό ήταν έργο ζωής για εμένα, όπως και όλα τα προηγούμενα σχολεία που υπηρέτησα φυσικά.

Ήταν το δεύτερο σπίτι μου, η δεύτερη οικογένειά μου, η καθημερινή μου χαρά.

Ένα σπίτι γεμάτο γέλια, χαρούμενες παιδικές φωνούλες και δημιουργία.

Η καρδιά μου χτυπούσε για αυτόν τον χώρο και για τα παιδιά που τον ζωντάνευαν κάθε μέρα.

Είχα την ευλογία να δω γενιές παιδιών να μεγαλώνουν στα χέρια μου, να γελούν, να ανθίζουν, να μαθαίνουν, να αγαπούν, να συνεργάζονται και να με γεμίζουν αγάπη.

Από την πρώτη μέρα που ήρθα, το 2005 που εγκαινιάστηκε και λειτούργησε πρώτη φορά και ήταν μόνο τέσσερις τοίχοι με λιγοστά θρανία και καρεκλάκια, μέχρι σήμερα που έγινε ένα από τα πιο όμορφα και οργανωμένα νηπιαγωγεία, αφιέρωσα όλη μου την ψυχή και τον χρόνο μου για να δημιουργήσουμε ένα περιβάλλον που αξίζει στα παιδιά μας.

Μέσα σε αυτά τα χρόνια γνώρισα δεκάδες οικογένειες, είδα αμέτρητα παιδικά χαμόγελα, μοιράστηκα χαρές, λύπες, δυσκολίες, δάκρυα, αγκαλιές και εμπιστοσύνη.

Παιδιά που πέρασαν από την τάξη μου, ήρθαν ξανά ως μεγάλοι να με χαιρετήσουν και να επισκεφθούν το πρώτο τους σχολείο πολλές φορές, ενώ αρκετοί γονείς εμπιστεύτηκαν σε εμένα όχι μόνο ένα, αλλά δύο, τρία ή και τέσσερα παιδιά τους.

Κάποιοι παλιοί μαθητές μου, έφεραν με τη σειρά τους τα δικά τους παιδάκια να φοιτήσουν, μια που έγιναν και οι ίδιοι γονείς σε μικρή ηλικία.

Έζησα στιγμές που δεν ξεχνιούνται, δεσμούς που κράτησαν χρόνια και φίλιες που θα με συνοδεύουν για πάντα.

Αυτές οι σχέσεις, είναι ανεκτίμητες!!!

Η εκπαίδευση, δεν ήταν ποτέ απλώς ένα επάγγελμα για εμένα.

Ήταν η μοναδική μου επιλογή, επιλογή ζωής, λειτούργημα, χαρά, ψυχοθεραπεία στις δύσκολες στιγμές της ζωής μου και πάνω από όλα, δημιουργία και πολλή πολλή αγάπη.

Κάθε παιδί που γνώρισα, άφησε ένα κομμάτι του μέσα μου και με έκανε πλουσιότερη σε αγάπη και εμπειρία.

Κάθε παιδικό χαμόγελο, κάθε αγκαλιά, κάθε «κυρία!» που άκουσα όλα αυτά τα χρόνια είναι για εμένα ο μεγαλύτερος θησαυρός.

Φεύγω συγκινημένη, αλλά γεμάτη χαρά και περηφάνεια, για όλα όσα πετύχαμε μαζί, για όσα πολύτιμα χτίσαμε, για όσα ζήσαμε τόσα χρόνια.

Και ξέρω ότι το σχολείο μας, το "δικό μας νηπιαγωγείο", θα συνεχίσει να ζει μέσα από τα παιδιά, μέσα από τις αναμνήσεις, μέσα από την αγάπη που αφήσαμε εδώ.

Θα συνεχίσει να ανθίζει, γιατί έχει ρίζες βαθιές: την αγάπη, τη συνεργασία και τη δύναμη όλων μας.

Σας ευχαριστώ όλους από καρδιάς για την εμπιστοσύνη, τη ζεστασιά, τη στήριξη, τη συνεργασία και όλες τις όμορφες και δύσκολες στιγμές που μοιραστήκαμε, γιατί... έτσι είναι η ζωή!

Σας παίρνω όλους μαζί μου, στην καρδιά μου.

Με πολλή αγάπη και εκτίμηση,
Αναστασοπούλου Μαρία

